saba? Võib ta meist kiiremini närida?“ päriti nüüd huviga.

„Siis ei ole teil inimesest aimugi,“ hüüdis Peedu ja ta hakkas neile inimestest jutustama.

„Aga nii toredat asja neil ikka ei olnud, mis ema meile ühel päeval tõi,“ ütles Niksi jutu lõpul.

„Mis see küll võis olla?“ päris Malle.

„Tulge kaasa, me näitame kohe,“ vastati neile. Teises koopas otsis Niksi kaua, kuni viimaks liivast kraapis välja läikiva asjakese.

„See on ju Mari teelusikas!“ hüüdsid nukud. „Ja kuidas ta nuttis, kui enam lusikat ei leidnud, sest ristiema kinkis talle selle.“

Hiired olid kohkunud ja neile jäi arusaamatuks, mis tähendus on ristiemal, sest tillukestel hiirtel neid ei ole.

„Siis peame lusika kohe tagasi viima, kui Maril nii kahju oli,“ arvas kohe Maasi ja läks lusikat suus vedades tagurpidi käigu poole, mis inimeste eluruumi viib.

„Sa ei tohi minna, Maasi!“ hüüdis Malle käigu ette hüpates, „kiisu Murri jäi kolikambrisse varitsema. Tahad sa siis talle suhu joosta?“

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 20